

متن پرسش

سلام و ادب محضر شما استاد بزرگوار: از حضرت ابی الحسن عسکری - علیه السلام - نقل شده است که فرمود: «انما اتخذ الله ابراهيم خليلاً لكثرة صلاته علي محمد و اهل بيته كافي: قَالَ: «مَا فِي الْمِيزَانِ شَيْءٌ أَثْقَلَ مِنَ الصَّلَاةِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَتَوْضَعُ أَعْمَالُهُ فِي الْمِيزَانِ، فَتَمِيلُ بِهِ، فَيُخْرَجُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ الصَّلَاةَ عَلَيْهِ، فَيَضَعُهَا فِي مِيزَانِهِ، فَيَزَجُّ بِهِ ----- رسول الله صلى الله عليه و آله: «أنا عند الميزان يوم القيامة، فمن ثقلت سيئاته على حسناته جئت بالصلاة على حتى أثقل بها حسناته عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ، قَالَ: «قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ: مَنْ صَلَّى عَلَيَّ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ مَلَائِكَتُهُ؛ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُقِلِّ، وَ مَنْ شَاءَ فَلْيَكْتِزْ». ----- +من صلى على مرة لم يبق من ذنوبه ذرة طبق

این روایات و جریانات عینی زیاد و توصیه بزرگان، به نظر می رسد بالاترین عمل و ذکر صلوات فرستادن بر اهل بیت است آن هم صلواتی که همگان از پس او بر می آیند نه صلواتی با مثلاً معرفت تام و امثال اینها که قطعاً از ظاهر روایات بر نمی آید و دیگر کسی مخاطب روایات نمی شود. +صلوات از سنخ دعاست و بالاترین دعا. سوال این است: ما اعمالی داریم که به لحاظ سختی و جهادی که در آن است یا مثلاً از جهت برکت اجتماعی و فرهنگی بسیار برد دارد و امثال این صفات (مثل اردوهای جهادی، کارهای فرهنگی بسیار تاثیر گذار و پیاده روی اربعین و...) که حقیقتاً هرکسی لایق ورود در این عرصه ها نیست و مبارزه با نفس شدیدی می خواهد، حال آیا باز هم صلوات سنگینی اش بیشتر از این اعمال اینگونه است (حتی صلوات با خلوص و معرفت بالا..)? (مخصوصاً با روایاتی نظیر: افضل الاعمال احمزها) تبیین آن چگونه است؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در هر حال بدون آن که نفي سایر اعمال و ارزش آنها بشود، صلواتِ برکاتِ خاص خود را دارد. عرایضی در کتاب «صلوات بر پیامبر (ص) عامل قدسی شدن روح» در این مورد شده است. کتاب بر روی سایت است. موفق باشید